

@import url(/.././.././css/coj/jur.css)201806080471931452018/C

221/041262018CJC22120180625FI01FIINFO\_JUDICIAL201802163531

Asia C-126/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 16.2.2018 – Dalmandi Mez?gazdasági Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

C2212018FI310120180216FI00043153

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 16.2.2018 – Dalmandi Mez?gazdasági Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Asia C-126/18)

2018/C 221/04Oikeudenkäyntikieli: unkari  
Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Dalmandi Mez?gazdasági Zrt.

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

1)

Voidaanko unionin oikeussäntöjen, kuten yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112EY ( 1 ) (jäljempänä arvonlisäverodirektiivi) säännösten (erityisesti sen 183 artiklan) ja vastaavuus-, tehokkuus- sekä suhteellisuusperiaatteen mukaiseksi katsoa sellainen jäsenvaltion käytäntö, jossa sovellettavia viivästyskorkosäännöksiä tarkasteltaessa lähdetään siitä, että kansallinen veroviranomainen ei ole syyllistynyt lain rikkomiseen (laiminlyöntiin), eli se ei ole viivästynyt sen arvonlisäveron (Unkarin kansallisissa säännöksissä liikevaihtovero) osuuden osalta, jota ei voitu vaatia palautettavaksi ja joka kohdistuu verovelvollisten maksamatta jääneisiin hankintoihin, koska kansallisen viranomaisen päätöksentekohetkellä voimassa oleva kansallinen lainsäädäntö oli [unionin] oikeuden vastaista, ja siinä vahvistettujen vaatimusten unionin oikeuden vastaisuus todettiin unionin tuomioistuimessa vasta myöhemmin? Tällä tavoin tämän vaatimuksen sisältämien kansallisten oikeussäntöjen soveltamiskäytäntö on katsottu lähes lain mukaiseksi aina siihen saakka kunnes kansallinen lainsäätävä muodollisesti kumosi sen.

2)

Voidaanko unionin oikeussäntöjen, kuten arvonlisäverodirektiivin säännösten (erityisesti sen 183 artiklan) ja vastaavuus-, tehokkuus- sekä suhteellisuusperiaatteen mukaiseksi katsoa sellainen jäsenvaltion käytäntö, jossa sovellettavia viivästyskorkosäännöksiä tarkasteltaessa toisistaan erotetaan tilanne, jossa kansallinen veroviranomainen jättää veron palauttamatta kyseisellä hetkellä voimassa olevan, [unionin] oikeuden vastaisia säännöksiä sisältävän kansallisen

lainsäädännön mukaisesti ja tilanne, jossa tämä tapahtui voimassa olevia kansallisia säännöksiä rikkomalla, ja jossa niiden korkojen määrän osalta, jotka ovat kertyneet arvonlisäverolle, jonka palauttamista ei voitu vaatia kohtuullisen määräajan kuluessa sellaisen kansallisen oikeuden mukaisen vaatimuksen vuoksi, joka oli todettu unionin tuomioistuimessa unionin oikeuden vastaiseksi, erotellaan kaksi ajanjaksoa niin, että

—  
ensimmäisellä jaksolla – [unionin] oikeuden vastainen [kansallinen] lainsäädäntö oli vielä voimassa, minkä vuoksi Unkarin veroviranomaiset eivät syyllistyneet lain rikkomiseen, kun ne eivät suostuneet kohtuullisessa määräajassa palauttamaan laskuun sisältyvää arvonlisäveroa – verovelvollisella oli oikeus vain keskuspankin peruskorkoa vastaavaan korkoon, kun taas

—  
toisella jaksolla ensimmäiseltä jaksolta kertyneistä viivästyskoroista pitää maksaa – jäsenvaltion oikeusjärjestyksessä muutoin viivästymistilanteissa sovellettava – korko, joka vastaa keskuspankin peruskorkoa kaksinkertaisena?

3)

Voidaanko unionin oikeuden, kuten neuvoston direktiivin 2006/112/EY 183 artiklan ja tehokkuusperiaatteen mukaiseksi katsoa jäsenvaltion käytäntö, jossa unionin oikeuden vastaisesti palauttamatta jätettyyn veroon perustuva korko (liikevaihtoveron korko) ei ala kertyä jäsenvaltion säännösten mukaisesti kertyvän viivästyskoron (koron korko) tavoin saatavan pääoman erääntymispäivästä vaan myöhemmästä ajankohdasta[, e]rityisesti kun otetaan huomioon, että oikeus vaatia korkoa unionin oikeuden vastaisesti palauttamatta tai maksamatta jätetyille veroille voidaan katsoa suoraan unionin oikeuteen perustuvaksi subjektiiviseksi oikeudeksi?

4)

Voidaanko unionin oikeuden, kuten neuvoston direktiivin 2006/112/EY 183 artiklan ja tehokkuusperiaatteen mukaiseksi katsoa jäsenvaltion käytäntö, joka velvoittaa verovelvollisen esittämään erillisen vaatimuksen, kun kyse on korkovaatimuksesta, joka perustuu veroviranomaisen viivästyksestä johtuvaan lain rikkomiseen, kun taas muissa viivästyskorkoa koskevissa tapauksissa ei ole tarpeen esittää tällaista erillistä vaatimusta, koska korot määrätään maksettaviksi viran puolesta?

5)

Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko unionin oikeuden, kuten neuvoston direktiivin 2006/112/EY 183 artiklan ja tehokkuusperiaatteen mukaiseksi katsoa jäsenvaltion käytäntö, jossa unionin tuomioistuimessa unionin oikeuden vastaiseksi todetulla tavalla palauttamatta jätetyille verolle kertyvät korot (liikevaihtoveron korko) voidaan pääoman maksuviivästyksen vuoksi vahvistaa korolle kertyvinä korkoina (koron korko) vain, jos verovelvollinen esittää sellaisen ylimääräisen vaatimuksen, jossa ei ole varsinaisesti kyse korkovaatimuksesta vaan unionin oikeuden vastaisesti liikevaihtoveron palauttamatta jättämiseen velvoittavan jäsenvaltion kansallisen oikeussäännön poistamishetkellä maksamatta jääneisiin hankintoihin perustuvan veron palauttamisvaatimuksesta, kun koron korkoa koskevan vaatimuksen perusteena oleva liikevaihtoveron korko oli jo erääntynyt sellaisten aikaisempien ilmoituskausien osalta, joilta sitä ei ollut vielä maksettu?

6)

Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko unionin oikeuden, kuten neuvoston direktiivin 2006/112/EY 183 artiklan ja tehokkuusperiaatteen mukaiseksi katsoa jäsenvaltion käytäntö, joka johtaa sen koron korkoa koskevan oikeuden menettämiseen, joka perustuu unionin tuomioistuimessa unionin oikeuden vastaiseksi todetulla tavalla palauttamatta jätetylle verolle kertyvien korkojen (liikevaihtoveron korko) maksuviivästykseen, joka pääoman maksuviivästyksen korkona (koron korko) johtaa oikeudenmenetykseen sellaisten liikevaihtoveron korkoa koskevien vaatimusten osalta, jotka eivät olleet ylimääräisen vaatimuksen tekemiselle säädetyllä preklusiivisella määräajalla varustetun liikevaihtoveroilmoituskauden kohteena, koska mainitut korot olivat erääntyneet tätä ennen?

7)

Voidaanko unionin oikeuden, kuten neuvoston direktiivin 2006/112/EY 183 artiklan ja tehokkuusperiaatteen mukaiseksi katsoa jäsenvaltion käytäntö – erityisesti kun otetaan huomioon tehokkuusperiaate ja perusteettomasti maksamatta jätettyjä veroja koskevan korkovaatimuksen luonne subjektiivisena oikeutena – jossa verovelvolliselta evätään lopullisesti mahdollisuus vaatia korkoa sellaiselle verolle, joka on jätetty palauttamatta unionin oikeuden vastaiseksi myöhemmin todetun sellaisen kansallisen lainsäädännön vuoksi, joka esti vaatimasta liikevaihtoveron palauttamista tiettyjen hankintojen maksamatta jäämisen vuoksi siten, että

—

veron [palautuksen] erääntymishetkellä myöhemmin unionin oikeuden vastaiseksi todetun oikeussäännön voimassa oloon vetoamalla korkovaatimukset katsottiin perusteettomiksi (perustellen tätä sillä, että viivästystä ei ollut tapahtunut, vaan veroviranomainen oli vain soveltanut voimassa olevaa lainsäädäntöä)

—

myöhemmin, kun palautusvaatimusta rajoittava unionin oikeuden vastaiseksi todettu oikeussääntö oli poistettu kansallisesta oikeusjärjestyksestä, vedottiin vanhentumiseen?

8)

Voidaanko unionin oikeuden, kuten neuvoston direktiivin 2006/112/EY 183 artiklan ja tehokkuusperiaatteen mukaiseksi katsoa jäsenvaltion käytäntö, jossa mahdollisuus vaatia maksettavaksi liikevaihtoveron koroille viivästyskorkoa, johon verovelvollisella on oikeus pääoman perusteella maksettavana viivästyskorkona verosta, jota ei ollut palautettu hetkellä, jolloin sitä voitiin alun perin vaatia, sellaisen kansallisen oikeussäännön perusteella, joka todettiin tämän jälkeen unionin oikeuden vastaiseksi, tehdään vuosien 2005–2011 välisen ajanjakson osalta riippuvaiseksi siitä, onko verovelvollinen kyseisellä hetkellä tilanteessa, jossa se voi vaatia sen liikevaihtoveron palauttamista, joka kohdistuu sille ilmoituskaudelle (vuoden 2011 syyskuu), jolla kyseessä oleva unionin oikeuden vastainen säännös poistettiin kansallisesta oikeusjärjestyksestä, vaikkei liikevaihtoveron korkoa pääomalle maksettavana korkona olisi maksettu tätä ennen eikä tämän jälkeen ennen kuin vaatimus esitettiin kansalliselle tuomioistuimelle?

( 1 ) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).